

BØRN AF FANGER

INTRODUKTION

Når de voksne kommer i fængsel, straffes deres børn også. Hver dag året rundt er der ca. 4.500 børn i Danmark, som har en forælder i fængsel. Men hvordan er det egentlig at være barn af en fange?

Følg med Patrick, Daniel eller Isabella på en tur rundt i den labyrint af vildveje, forhindringer og omveje, som de har oplevet med en kriminel far, som ender i fængsel. Patrick, Daniel og Isabella har selv valgt, hvad de vil fortælle, og hvad de vil vise i montrer og på vægge. De fortæller deres historier, så alle kan blive klogere på et tabuiseret emne, og for at børn af fanger kan få den hjælp og støtte, de har behov for.

”Det er meget vigtigt, at der kommer noget hjælp til de børn.” (Daniel, 17 år)

”Der er lys forude.” (Daniel, 17 år)

DANIEL, 17 ÅR

Daniel var 0 – 6 år, da hans far sad i fængsel.

Daniels far sad i fængsel det meste af tiden, fra Daniel blev født, til han var 6 år gammel. Daniel har en storebror. Det er Patrick, som man også kan følge i udstillingen. Fra Daniel var helt lille, påvirkede det ham meget, at hans far røg ind og ud af fængsler og at opleve, hvordan resten af familien også blev påvirket af farens fravær. Daniel blev indesluttet, og i skolen kunne han være aggressiv. Daniel er nu 17 år gammel, og han er i gang med en ungdomsuddannelse.

”Mit navn er Daniel. Jeg er 17 år. Min far han sad i fængsel, lige fra jeg blev født.” (Daniel, 17 år)

Portvagten

”Så sad der så sådan en betjent lidt højt oppe, og han så altid mega skræmmende ud.” (Daniel, 17 år)

”Når vi skulle op og besøge min far og ind igennem porten, så sad der altid sådan en vagt, der var meget højere oppe end os, og jeg var mega lille, og så sad han altid der og kiggede ned over os. Og så stod der nogle vagter her henne, og han sad herovre, og så skulle de sådan tjekke, om man havde noget med ind.” (Daniel, 17 år)

”Der var på et tidspunkt, hvor jeg havde en bamse med ind, hvor de så selvfølgelig skulle tjekke, om der var noget inde i, og så stod de og mærkede på den. Så blev jeg selvfølgelig lidt ked af det, på grund af at de havde taget bamsen, som jeg skulle give min far. Så stod de bare og trykkede på den og alt muligt, og det var lidt, rimelig meget, irriterende.” (Daniel, 17 år)

Skolen

”Så endte det med, at de nogen gange lige fik lidt tæsk.” (Daniel, 17 år)

”Til tider så havde jeg lidt problemer i skolen, f.eks. hvis de andre elever nævnte min far eller sådan noget. Så blev jeg ked af det, og kunne måske godt finde på at lave lidt ballade eller blive sur på de andre elever. Og når man så havde lavet noget dumt, så blev det jo skrevet ned i kontaktbogen.” (Daniel, 17 år)

Indelukket

”Jeg snakker ikke rigtig med folk om, hvordan jeg har det.” (Daniel, 17 år)

”Jeg har gået til fodbold hele mit liv i Horsens Freja og Horsens FS. Det startede helt fra dengang, jeg var lille. Jeg har brugt det meget som et frirum for at søge væk fra dagligdagens problemer, sådan man skulle aldrig tænke på noget, når man var til fodbold. Det var bare der, man kunne være sig selv.” (Daniel 17, år)

Udvej

”Det vil være en meget god idé for børnene, at de snakker om det, og ikke fortrænger det, ligesom jeg selv gjorde.” (Daniel, 17 år)

PATRICK, 19 ÅR

Patrick var 0 – 9 år, da hans far sad i fængsel.

Patricks far sad i fængsel det meste af tiden, fra Patrick var spæd, indtil han var 9 år gammel. Patrick har en lillebror. Det er Daniel, som man også kan følge i udstillingen. Patrick savnede sin far. Det var en trøst for ham, at faren sad i fængsel lige ved siden af Patricks børnehave og skole, så han kunne se det sted, hvor hans far var. Patricks far og mor sørgede også for, at han kunne holde kontakt med faren. I dag er Patrick udlært teknisk isolatør og arbejder på Sjælland.

”Mit navn det er Patrick, jeg er 19 år. Jeg blev født i 1996, hvor min far han sad inde.” (Patrick, 19 år)

Far henter i børnehaven

”Hver gang, han var ude, så lovede han os guld og grønne skove.” (Patrick, 17 år)

”Hver gang vi var på vej i børnehaven – jeg har gået i skole og børnehaven og sådan noget omkring fængslet – da tænkte man altid over, og kiggede op på fængslet, hvordan hans celle så ud og sådan noget, og hvor han sad henne, og ja, at det bare var mega stort, når man kom gående og kiggede.” (Patrick, 19 år)

Breve

”Det var rigtig godt for os, at der var de breve.” (Patrick, 19 år)

”Jeg kan jo huske, at min far han ringede hjem, og så lå jeg og snakkede med ham på min mors telefon. Så var det min lillebrors tur til at snakke med ham, så kastede jeg så mobilen fra min seng over i hans seng, så ramte jeg ham desværre lige ned over næsen. Så han fik ikke snakket så meget med sin far den aften.” (Patrick, 19 år)

”Sådan som vi plejede at få breve, det var bare i en konvolut, og så var der bare sådan et stykke papir her – eller ja, fire stykker papir. Så meget som muligt. Den var helt proppet hver gang.” (Patrick, 19 år)

Besøgsrum

”Det var rigtig dejligt at komme op og besøge ham.” (Patrick, 19 år)

”For mig, der føles besøgsrummet meget lille, når man kom derop. Men nu har jeg være oppe og se det, og det føles ikke særlig lille mere. Jeg kan så huske, at vi altid spillede fire på stribe, når vi var oppe og besøge min far. Det var rigtig sjovt – der var mange ting, man kunne lege med og sådan noget.” (Patrick, 19 år)

Udvej

”Så tog jeg mig rigtig meget sammen og fik uddannelsen som teknisk isolatør. Ellers så tror jeg, at jeg havde endt det samme sted, som min far var dengang.” (Patrick, 19 år)

ISABELLA, 15 ÅR

Isabella var 14 år, da hendes far kom i fængsel.

Isabellas far fik i 2015 en dom på 7 år, som han afsoner i et lukket fængsel. Tidligere har han afsonet en straf med fodlænke. Isabella arbejder hårdt på at få det bedste ud af farens fængselsstraf. Isabella og faren har ikke altid haft det bedste forhold, men det retter de op på nu. Han ringer f.eks. til hende tre gange hver dag. Isabella har valgt at være åben om, at hendes far sidder i fængsel, så hun har bl.a. fortalt det til sine klassekammerater.

”Jeg var 14 år, da min far kom i fængsel.” (Isabella, 15 år)

Besøgslejlighed

”Første gang jeg skulle derud og overnatte, der blev jeg meget nervøs, fordi at jeg tænkte ”åh nej”, det var et fængsel, så jeg var måske lidt bange for at blive låst inde for første gang, det var jeg meget nervøs for.” (Isabella, 15 år)

”Det er den lejlighed, vi var i den 23. december (2015). Fra vinduerne kan man kigge ud over det hele – hele fængslet. Efter et besøg på 2-3 timer [i et besøgsrum], kan jeg godt blive sur og aggressiv. Men her [i besøgslejligheden] kan vi være sammen et godt stykke tid, så der bliver jeg ikke sur.” (Isabella, 15 år)

Julearrangement i fængslet

”For at børnene ikke skulle være så bange, som jeg for eksempel var, der lavede de nogle arrangementer over i kirken med børn og deres fædre.” (Isabella, 15 år)

”Det kom bag på mig, at de [fængslet] havde fået arrangeret julegaver til os. Nogen af børnene fik ikke julegave af deres far. De fik så pakken, som om den var fra deres far.” (Isabella, 15 år)

”Vi har holdt møder med Jesper [præsten], fordi jeg havde det svært i skolen. Han er en klog mand, der er god til at se fremad. Han er noget af det sødeste. Han har hjulpet min far meget. Han har hjulpet, så min far har fået udgang 6 timer om måneden.” (Isabella, 15 år)

Mig og min far

”Men vi tror og håber stadig på, at det er fordi, han stadig vil os det bedste, og kun vil os det gode, og vil være der for os.” (Isabella, 15 år)

”Jeg tror, de vil lære mere af at sidde i fængsel. Det kan jeg mærke på min far. Der bliver de vækket om morgenen. Derhjemme kan de ligge og sove hele dagen.” (Isabella, 15 år)

Udvej

”Jeg synes, at det er vigtigt for både børn og unge og ældre, at man skal stadig tænke på, at det er mennesker, der sidder derinde, ligesom du kan møde ude på gaden.” (Isabella, 15 år)